

## Fraudebestrijding 'Misdaad loont'

Hij heeft het hoofd van een indiaan en rookt sigaren. Fraudebestrijder Niko Paape is geen doorsneemans en vindt dan ook dat het anders moet. 'Financiële misdaad loont en het lijkt mij dat een rechtsstaat dat niet mag toelaten.'

..14..



## Jong talent Fashion Award

Een internationale jury bepaalt vanavond welke Nederlandse ontwerper de meeste kans maakt door te breken in het buitenland en de Dutch Fashion Award verdient. De winnaar moet de Nederlandse mode internationaal op de kaart zetten.

..20..



**gsm.nl**

### LAPTOP + MOTOROLA F3 SLECHTS €49.-

Vodafone Basis 27,50  
**200**  
belminuten  
nu voor maar  
**€22,-**  
per maand

SMS gratis "GSM" naar 3010 en  
wij nemen contact met u op!

**0900-5555 444**  
of [www.gsm.nl/depers](http://www.gsm.nl/depers)

# TomTom: nu is het echt oorlog

Navigatiebedrijven TomTom en Garmin zitten elkaar wereldwijd op de hielen. Nu jagen ze beide op de digitale kaartenmaker Tele Atlas. TomTom bood een maand geleden twee miljard, Garmin wil 2,3 miljard euro betalen.

**Mathijs Rotteveel**  
**Edward Deiters**  
AMSTERDAM

Als over een paar jaar alle navigatiekastjes zijn voorzien van positiebepaling via gps, functioneren die alleen met onderliggende digitale kaarten. Er zijn maar een paar bedrijven in de wereld die deze maken. Nokia kocht onlangs kaartenmaker

Navteq. Google en Microsoft willen ook. Voor TomTom en Garmin valt nu weinig meer te kiezen: naast Tele Atlas staat alleen het kleine Rotterdamse bedrijf AND nog in de etalage. Bestuursvoorzitter Maarten Oldenhof van AND zei gisteren al in deze krant: 'Wij waren een lelijk eendje, dat nu is veranderd in een mooie huwbare prinses.' De verliezer van de biedingsrace rond Tele Atlas moet dus of zelf kaarten gaan maken, of AND kopen of de kaarten inkoop bij de concurrent.

Na het bod van Garmin daalde de koers van TomTom gisteren bijna negentien procent. Het bedrijf verloor daarmee in één dag ruim 1,3 miljard euro van zijn beurswaarde. Bij Tele

Atlas zullen de aandeelhouders het nieuws handenwrijvend tot zich hebben genomen. Het bedrijf maakte in zijn 24-jarige bestaan nog nooit winst. Dat zullen ze achteraf niet zo erg vinden. Bestuursvoorzitter De Taeve zal aan een overname bijna twintig miljoen euro overhouden. De hoofdprijs is voor de familie De Pont. Haar zeventien procent is goed voor minstens 391 miljoen euro. De nieuwe Quote-500 (zie ook pagina 2 en 13) is dan al achterhaald: De Pont staat met een vermogen van 657 miljoen nog op de 32e plaats. Met de opbrengst van Tele Atlas stijgt de familie naar de 21e plek, vlak na investeerder Marcel Boekhoorn. ●

Non 'Ik heb daar met mijn diepste zelf gezeten'

# Van wilde meid tot kluizenaar

Ze rookte, dronk en lag meestal niet voor vijf uur in bed, het echte studentenleven. Totdat ze besloot kluizenaar te worden. Na twaalf jaar keerde ze terug in de 'chaos' van de wereld en schreef er een boek over.

**Maaïke Boersma**  
AMSTERDAM  
...

Miek Pot (47) was twaalf jaar lang non in een klooster waar ze moederziel alleen in een 'kluis' woonde en waar praten verboden was. Als ze twee uur lang bevlogen over haar kloosterleven vertelt, rijst onmiddellijk de vraag hoe zij ooit twaalf jaren lang haar mond heeft kunnen houden. 'Ik kwam bij wijze van spreken nog met een Quantro in mijn hand het klooster binnen', grapt ze tijdens een lezing over haar boek *Naar het hart van mijn ziel*.

'Ik heb een erg prettige kindertijd gehad, maar op mijn achtste kwam de eerste teleurstelling. Mijn vriendinnetje wilde ineens niet meer met mij spelen. Toen verdween het paradijs. Ik ging de wereld anders bekijken en zag veel negatieve dingen.' In haar studententijd deed Pot haar uiterste best deze pijn te verdoven. 'Ik werd een wilde meid, ik rookte, dronk, studeerde nauwelijks en lag meestal niet voor vijf uur in mijn bed.'

Om toch nog wat herexamens te kunnen halen, sloot Pot zichzelf een week lang op in een klooster. 'Daar in de stilte vond ik het paradijs van mijn kindertijd terug. Daar was ik zo door geraakt dat ik op zoek ben gegaan.'

Ze ging werken bij moeder Teresa in India, bezocht boeddhistische kloosters, deed aan New Age en kwam terecht bij de strengste kloosterorde die er bestaat, de Kartuizer.

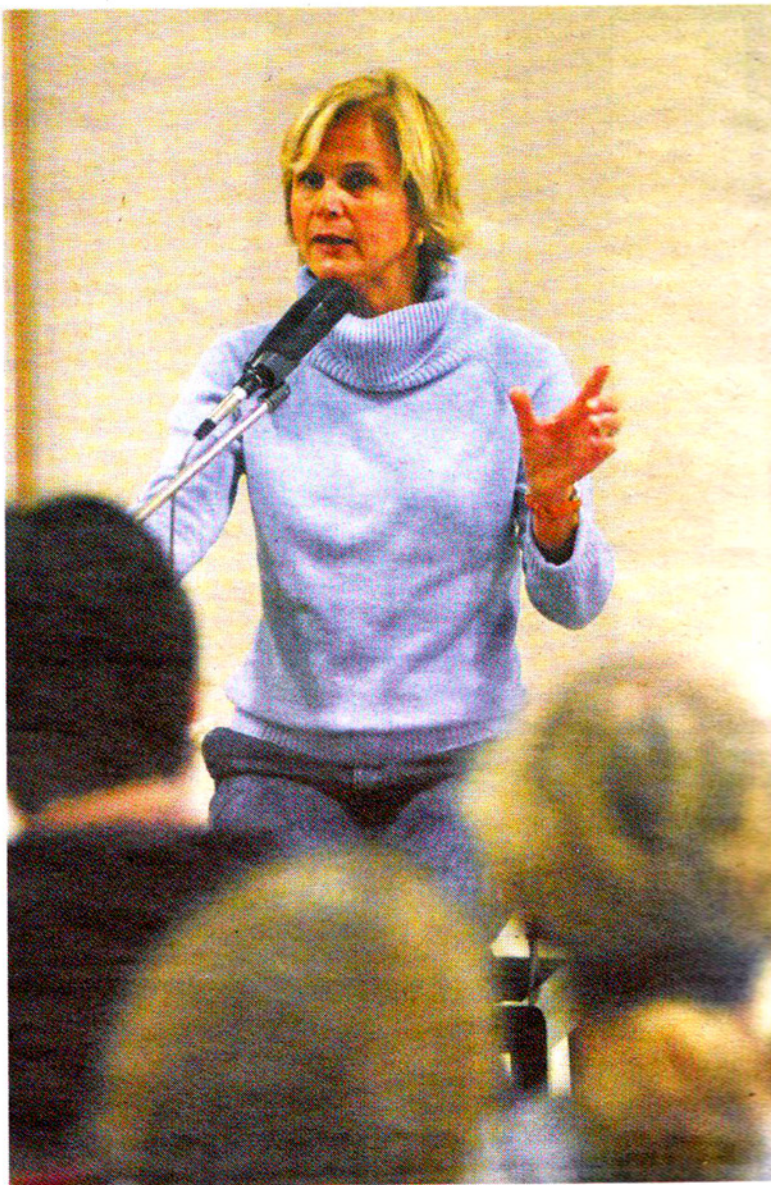
Op een winterse dag in februari klopte ze, 27 jaar oud, aan bij het Kartuizer vrouwenklooster in de Ardennen, waar de nonnen in volledige afzondering en stilte elk in hun eigen 'kluis' de dagen slijten. 'M'n vriendinnen hadden me twee boeken meegegeven, de Bijbel en een boek over een heilige. Toen ik dat opensloeg, zat er een gat in met een klein flesje jenever.'

'In het begin was het echt ploeteren. Ik had vreselijk moeite met die

**'Onze cultuur kent geen stilte meer en dat is haar grote armoede'**

stilte, m'n gedachten vlogen alle kanten op. Maar je moet je *mind* trainen. Ik las dan een Bijbeltekst en kon wel twee uur kauwen op het woord 'tollenaar'. Als je bepaalde nutteloze gedachten elimineert, ontstaat er een vrije ruimte waar niemand bij kan, waar je alleen 'bent', waar God is.'

Door het strenge leefschema raakte Pot steeds meer 'gefocus'. Alle dagen van de week waren hetzelfde. Opstaan om drie uur 's morgens, drie uur lang in stilte mediteren, dan naar de ochtenddienst en bij thuiskomst ontbijten met fruit. De verdere ochtend zelfstudie, om elf uur beloond met de eerste maaltijd bestaande uit vis, olijven en granen. Na het eten nog wat liturgie en 's middags werken in het atelier, aardewerk of iconen beschilderen. Aan het einde van de middag de tweede en laatste maaltijd van de dag. Daarna is er een mis in de kapel. Weer thuis nog wat lezen en mediteren en dan vroeg naar bed.



Twee uur lang spreekt Pot bevlogen over haar kloostertijd. RONALD BAKKER

Alleen de zondag was anders, dan ging Pot een uurtje wandelen met de andere nonnen en mocht er eindelijk gepraat worden. 'Meestal was je de hele week in je hoofd zo druk geweest met wat je die zondag allemaal zou zeggen, dat als het eindelijk mocht, je niks meer te vertellen had.'

'Eens in de zoveel tijd had ik keukendienst. Dan moest ik zorgen dat er eten was voor alle nonnen. Ik gaf orders via briefjes die ik achterliet en zodra er iemand de keuken in kwam, was ik weg.'

'Mensen denken vaak dat het heel eenzaam was in het klooster, maar ik was daar niet alleen, ik heb daar met mijn diepste zelf gezeten. Op zielsniveau heb ik er echt een cadeau gekregen. Het gaat niet om bijzondere ervaringen, het gaat om het 'zijn'. Om meer mens te worden, ten volle te leven.'

Na twaalf jaar volgens dit Spartaanse patroon te hebben geleefd, kreeg Pot de roeping om terug te gaan naar wat zij het 'marktplein' of-

wel de wereld noemt. 'Ik ontwaakte midden in de nacht en was klaarwakker. Ik wist het gewoon. Het was zo klaar als een klontje', schrijft ze in haar boek.'

Op een vraag uit de zaal of ze na twaalf jaar zwijgen nog wel in staat was normale menselijke relaties op te bouwen, schiet ze onbedaarlijk in de lach. 'Ik kom niet van Mars hoor, ik ben ook gewoon een mens. Ik kan enorm van mensen genieten, maar ook heel goed alleen zijn. Ik ga gerust alleen een kopje koffie drinken op het terras, mensen kijken, lekker met mezelf.'

Na haar uittrede ging ze in Brugge wonen omdat ze zich in Nederland niet meer thuis voelde. Nu geeft Pot trainingen en coacht ze mensen op spiritueel gebied.

'Mijn grote wens is om een klooster op te zetten voor jonge mensen waar ze tijdelijk kunnen intreden om in stilte en eenzaamheid te leren hun focus te vinden. Onze cultuur kent geen stilte meer en dat is de grote armoede.' ●